

**Fjerde næstformand** (Niels Helveg Petersen):  
Hr. Jørn Dohrmann for et sidste spørgsmål.

**Jørn Dohrmann** (DF):

Uanset hvad, ville det så ikke være mere sikkert for forbrugeren, at det blev forbudt fra den 16. januar 2007, så man ikke kunne købe det her legetøj mere til sine børn i butikkerne? Og fordi andre lande måske har en slap holdning netop på ftalatområdet, bør Danmark da ikke bare følge efter. Betyder det så, at ministeren vil have en endnu slappere holdning, fordi der er andre EU-lande, der ikke ligesom viser tilstrækkelig omhu i tide?

Vi kan jo konstatere, at giftige ftalater er blevet forbudt, bl.a. i husholdningsfilm og den slags ting. Det er jo netop, fordi man har en begrundet mistanke om, at de kan være kræftfremkaldende og den slags ting. Er det så ikke også – hvad skal man sige? – i den rette ånd, at man varetager forbrugernes interesser i stedet for industriens interesser?

**Fjerde næstformand** (Niels Helveg Petersen):  
Ministeren, som har 1. minut til at svare.

**Miljøministeren** (Connie Hedegaard):

Nu er der altså forskel på husholdningsfilm, der kommer i berøring med madvarer – der er også forskel på, hvad det er for ftalater, der kommer i dem – og så f.eks. et løbehjul til et 10-årigt barn.

Danmark følger ikke bare efter de andre lande. Vi har været foran de andre lande, vi har haft forbud i årevis, hvor resten af EU ikke har haft det. Nu kommer de så efter med et forbud, der så også tager det her skridt i forbindelse med legetøj for de større børn.

Men jeg synes altså, at vi som politikere er forpligtet til at iagttage nogle proportioner, og det er stadig væk sådan i forbindelse med de her typer legetøj, de her typer ftalater, vi taler om, at det kræver, at et 5-årigt barn 5 timer om dagen hver dag året rundt har det i munden, og så kan der endda ikke påvises en sundhedsfare. Det har vi vel også en pligt til at tage i betragtning, når vi laver regulering, der påvirker diverse brancher.

Hermed sluttede spørgsmålet.

**Spm. nr. S 1801**

10) Til miljøministeren af:

**Torben Hansen** (S):

»Kan ministeren bekræfte, at ministeren på et møde med MF Jørn Dohrmann, som refereret af MF Jørn Dohrmann i et ritzautelegram af 12. december 2006, vedrørende ftalater i legetøj har udtalt, at ministeren udelukkende skeler til pengepungen og ikke til børnenes sikkerhed?«

### Skriftlig begrundelse

Salget af legetøj med ftalater forbydes først fra april. Dansk Folkeparti siger, at industriens interesser betyder mere for Connie Hedegaard end børns sundhed.

Miljøminister Connie Hedegaard (K) besluttede tirsdag med et folketingsflertal imod sig at tillade, at legetøjsbranchen alligevel får 3 måneder ekstra til at sælge legetøj med ftalater, inden et forbud træder i kraft i april. Dansk Folkepartis miljøordfører, Jørn Dohrmann, kritiserer over for Ritzau i skarpe vendinger, hvad han kalder ministerens enegang i sagen. – Hermed tilkendegiver Connie Hedegaard klart, at hun sætter branchens indtjening højere end børns sikkerhed. Hun skeler udelukkende til pengepungen, og det sagde hun også til mig på et møde, jeg havde med hende, fortæller Jørn Dohrmann. Han erkender, at ministeren har initiativretten og kan iværksætte beslutningen som en bekendtgørelse »når det nu ikke betyder noget for hende, om hun har politisk opbakning eller ej«. – Ved næste valg må vælgerne så vurdere, om de vil stemme på en minister, der spiller hasard med børns sundhed, og om de synes, at hun er en værdig repræsentant for miljøet, erklærer Dohrmann. (forts.)/ritzau/

**Torben Hansen** (S):

På Ritzau kunne man i et telegram af 12. december 2006 se, at Dansk Folkepartis miljøordfører er citeret for at sige om ministeren:

»Hun skeler udelukkende til pengepungen, og det sagde hun også til mig på et møde, jeg havde med hende, fortæller Jørn Dohrmann.«

Det, som ministeren åbenbart ifølge hr. Dohrmann skeler til, er legetøjsfabrikanters og legetøjsimportørers pengepung og ikke børnenes sundhed. Kan ministeren bekræfte, at ministeren har udtalt sig, sådan som ministeren af anden part er citeret for på Ritzau?